

gældende paa ganske samme Maade i den Betænkning fra Skattekommissionen, som jeg allerede har citeret. Der siges uden videre, at Selskabers Formue er skattepligtig, og det ganske efter de Regler, som ogsaa findes i denne Betænkning, og som i alt væsentligt blev Reglerne i den nugældende Lov. Det Spørgsmaal, som er Finansministeriet og Folketingets Udvalg imellem, er i Virkeligheden, hvorvidt Aktiekapitalen skal eller kan regnes til Formuen eller ej. Og dér hørte jeg nok det ærede Medlem sige, at Aktiekapital er Gæld, Gæld til Aktionærerne. Men saadan kan man ikke sige. Aktiekapital kan ikke i Almindelighed regnes for Gæld, thi den har ikke en almindelig Gælds Karakter. Den skal hverken forrentes eller afdrages, og den forfalder ikke. At den i og for sig forrentes ved Virksomheden, er noget helt andet, men det er dog meget sjældent, at man udlaaner Penge, med Hensyn til hvilke man hverken bestemmer noget om, hvorledes de skal forrentes eller afdrages. Nej, Aktiekapitalen er en Driftskapital, som er betroet til Forvaltning, og selv om den forsvinder fuldkommen og aldeles, hvis det ikke sker ved Bedrageri, Tyveri eller ved noget, som antager Karakteren af Uredelighed, har Aktionærerne, hvis Formue man mener, det er, ingen Regres til Forvalterne. Er Kapitalen forsvundet, er den forsvundet. At dette kan sammenlignes med almindelig Gæld, tror jeg ikke, nogen vil paastaa. I alt Fald er det da en Gæld af en særegen Karakter, en Kapital, der er betroet til Forvaltning, og som forvaltes efter visse derom fastsatte Regler. Den Omstændighed, at Aktiekapitalen opføres paa Passivside, som der er blevet henvist til, har ingen Betydning i denne Sammenhæng. Reservefonden staar ogsaa opført paa Passivside, og den vil Folketingets Udvalg regne med til Aktiverne. Nej, Finansministeriets Opfattelse er, at Aktiekapital er Formue, naar der findes regnskabsmæssig Dækning for den.

Nu gjorde det ærede Medlem gældende, at det for det første var en Dobbeltbeskatning. Det skal jeg villigt indrømme; jeg vil ikke gøre nogen Indvending mod det ærede Medlems Opfattelse, vist er det Dobbeltbeskatning. Men vi er jo overhovedet inde paa at tage Pengene, hvor vi i Øjeblikket mener, de kan faas. Smaalige Hensyn til, om der derved bliver Tale om Dobbeltbeskatning, er vi forlængst borte fra her paa Rigsdagen, det skal jeg ikke beskæftige mig med. Men naar det ærede Medlem siger, at man ud fra dette, at der

i Loven om Indkomst- og Formueskat til Staten findes den Bestemmelse, at Selskabers Indkomst kun er skattepligtig ud over de 4 pCt. af Aktiekapitalen, skulde kunne slutte noget om, hvorvidt Aktiekapitalen er Formue eller ikke Formue, tror jeg, det ærede Medlem tager fejl. Bestemmelsen er indsat i den gældende Lov, fordi man vilde modarbejde Dobbeltbeskatningen; man tilstod denne Fritagelse af 4 pCt. af Aktiekapitalen, fordi Indkomsten ogsaa beskattes bagefter gennem Aktionærerne. Jeg kunde derfor tænke mig, at vi kunde mødes — og det var jo heldigt, om vi kunde mødes — ved, at man gav et skattefrit Minimum ved Formuebeskatningen af Aktieselskabers Formue. Man vilde derved imødekomme Bestræbelser fra anden Side.

Naar der i Folketingets Betænkning anføres, at der findes Aktieselskaber, hvor der er ringe eller slet ingen Aktiekapital, og at det derfor er nødvendigt at gaa til at erklære Aktieselskabskapital i og for sig for at være udenfor Formuebeskatningen, er det naturligvis ikke noget, der med Føje kan siges. Disse Aktieselskaber kommer man nok til Livs paa anden Maade. Det hedder sig ogsaa, at man skal komme de skjulte Fonds til Livs, det er dér, man skal søge Formuebeskatningen gennemført. Det er godt nok at sige, men de skjulte Fonds er skjulte Fonds, og det er ikke nemt for Skattemyndighederne at komme dem paa Spor eller komme paa Spor af, hvad der er for store Afskrivninger og lignende. Jeg kan tænke mig, at store Dampskibsselskaber — det sker vist — foretager ganske kolossale Afskrivninger paa deres Flaade, saaledes at Flaaden muligvis er det dobbelte og mere værd af det, den er opført til i Regnskaberne. Jeg vil ikke i og for sig angribe dette, det har jeg ikke noget at gøre med, men jeg kan tænke mig, at det overfor et saadant Selskab ikke er saa let for Skattemyndighederne at fastsætte, hvad der i Virkeligheden er skjulte Fonds, Reservefonds og Formue. Jeg vil afvente Udvalgets Forhandlinger paa dette Punkt og haaber, vi kan enes derom, idet det har overordentlig stor finansiel Betydning, hvad man bestemmer. Meningen er dog, at der skal komme noget ud af det. De store Aktieselskaber vil nok kunne bære denne Udgift. Jeg hørte, at den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde, at man maatte huske paa, at selv i de store Aktieselskaber var Aktierne spredte paa en Masse Aktionærer, og det var ikke altid rige Folk, der havde disse Aktier. Ja, naturligvis er Aktierne